

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **J. R.**, zastoupen JUDr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 18. 3. 2015, č. j. 52 A 62/2014 - 82,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 13. 5. 2015 doručena kasační stížnost podaná jménem žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 52 A 62/2014 - 82, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2014, č. j. KrÚ 38096/2014/ODSH/12, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, odboru správních agend, oddělení přestupků, ze dne 24. 3. 2014, č. j. OSA/P-290/14-D/23. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta 1.500 Kč za správní delikt dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a dále povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Kasační stížnost žalobce však neobsahovala všechny náležitosti podle ust. § 37 odst. 3 a ust. § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ust. § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V daném případě žalobce neuvedl, v jakém rozsahu rozsudek krajského soudu napadá, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána a co navrhuje, a dále nebyla kasační stížnost opatřena podpisem stěžovatele či jeho zmocněnce. Nejvyšší správní soud nemohl bez doplnění těchto náležitostí v řízení o kasační stížnosti žalobce pokračovat, proto žalobce usnesením ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 122/2015 - 3, vyzval k doplnění kasační stížnosti (tj. k odstranění všech výše uvedených nedostatků) ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy a poučil jej podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. o procesních následcích pro případ, že této výzvě nebude ve stanovené lhůtě vyhověno. Toto usnesení bylo zástupci žalobce doručeno dne 18. 5. 2015.

Žalobce reagoval na výzvu doplněním kasační stížnosti ze dne 18. 6. 2015, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno nejprve téhož dne bez elektronického podpisu a posléze dne 22. 6. 2015 prostřednictvím datové schránky zástupce žalobce. V doplnění uvedl důvody kasační stížnosti a návrh výroku rozsudku, přičemž z uplatněných námitek lze dovodit také rozsah napadení rozsudku krajského soudu.

Žalobce však nijak nereagoval na výzvu soudu k odstranění nedostatku podpisu kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom ve výzvě žalobci také uvedl, jak by mohl tento nedostatek odstranit. Konkrétně poukázal na to, že jej lze odstranit tak, že se žalobce (či jeho zmocněnec) dostaví k Nejvyššímu správnímu soudu a kasační stížnost podepíše nebo Nejvyššímu správnímu soudu zašle totožné podání opatřené jeho podpisem nebo podpisem jeho zmocněnce. Žalobce nepostupoval ani jedním z uvedených způsobů a ve svém doplnění kasační stížnosti nikterak nezmínil, že by hodlal uvedený nedostatek kasační stížnosti odstranit jinak; na kasační stížnost ze dne 5. 5. 2015 ani nijak neodkázal.

Nejvyšší správní soud vážil, zda samotné doplnění kasační stížnosti opatřené již řádně podpisem automaticky neznamená odstranění nedostatku podpisu u kasační stížnosti ze dne 5. 5. 2015. Nejvyšší soud České republiky například v usnesení ze dne 28. 3. 2002, sp. zn. 20 Cdo 2409/2000 (publikováno v časopise Soudní judikatura pod č. 5/2002,

dostupné také na www.nsoud.cz), dospěl k závěru, že „stejně účinky jako to, že účastník řízení (dodatečně) připojí svůj podpis přímo na podání, kde dosud chyběl, má se zřetelem ke sledovanému účelu i takový postup, kdy se s tímto podáním následně, podáním již vlastnoručně podepsaným, ztotožní, anebo - odkazuje na ně - je nabradí (podepsaným) podáním novým. [...] Nedostatek podpisu lze zhojit i podepsaným doplněním odvolání, z něhož je souvislost s dřívějším nepodepsaným nesporná, a jestliže je z projevu vůle osoby, jež tento úkon činí, zřejmé, že tímto podáním sleduje právě to, aby vada podání původního byla odstraněna.“ O tuto situaci se však v projednávané věci nejedná. Jak již bylo uvedeno, stěžovatel v doplnění kasační stížnosti nikterak na kasační stížnost ze dne 5. 5. 2015 neodkázal, ani neuvedl, že svým doplněním sleduje právě to, aby byl nedostatek podpisu tohoto podání odstraněn.

Žalobce tedy ve svém doplnění kasační stížnosti nebyl veden snahou odstranit nedostatek podpisu kasační stížnosti, přičemž odstranění tohoto nedostatku nelze dovodit ani nepřímou. Neexistuje tudíž žádný podklad, na základě kterého by bylo možné postavit najisto, že kasační stížnost ze dne 5. 5. 2015 byla skutečně projevem vůle žalobce. Jelikož tuto vadu kasační stížnosti žalobce přes výzvu soudu neodstranil a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat, přistoupil Nejvyšší správní soud k odmítnutí kasační stížnosti dle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč žalobci, a to na základě ust. § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2015

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu